

PRESUDA SUDA

14. rujna 1999.(*)

„Članak 48. Ugovora o EZ-u (koji je nakon izmjene postao članak 39. Ugovora o EZ-u) – Jednako postupanje – Porez na dohodak nerezidenata – Porezni razredi za bračne parove”

U predmetu C-391/97,

povodom zahtjeva za prethodnu odluku na temelju članka 177. Ugovora o EZ-u (koji je postao članak 234. UEZ-a), koji je uputio Finanzgericht Köln (Financijski sud u Kölnu, Njemačka), u sporu koji se vodi pred tim sudom između

Fransa Gschwinda

i

Finanzamt Aachen-Außenstadt,

o tumačenju članka 48. Ugovora o EZ-u (koji je nakon izmjene postao članak 39. UEZ-a),

SUD,

u sastavu: G. C. Rodríguez Iglesias, predsjednik, P. J. G. Kapteyn, G. Hirsch i P. Jann, predsjednici vijeća, C. Gulmann, J. L. Murray, D. A. O. Edward, H. Ragnemalm, L. Sevón, M. Wathelet (izvjestitelj) i R. Schintgen, suci,

nezavisni odvjetnik: D. Ruiz-Jarabo Colomer,

tajnik: D. Louterman-Hubeau, glavna administratorica,

uzimajući u obzir pisana očitovanja koja su podnijeli:

- za F. Gschwinda, W. Kaefer, porezni savjetnik u Aachenu,
- za Finanzamt Aachen-Außenstadt, J. Viehöfer, *Regierungsdirektor* u Finanzamtu Aachen-Außenstadt,
- za njemačku vladu, E. Röder, *Ministerialrat* u Saveznom ministarstvu gospodarstva, i C.-D. Quassowski, *Regierungsdirektor* u istom ministarstvu, u svojstvu agenata,
- za belgijsku vladu, J. Devadder, ravnatelj uprave u pravnoj službi u Ministarstvu vanjskih poslova, vanjske trgovine i razvojne suradnje, u svojstvu agenta,

- za Komisiju Europskih zajednica, H. Michard iz pravne službe, uz asistenciju A. Buschmanna, upućenog nacionalnog stručnjaka u pravnoj službi, u svojstvu agenata,

uzimajući u obzir izvještaj za raspravu,

saslušavši usmena očitovanja F. Gschwinda, kojeg zastupa W. Kaefer, uz asistenciju G. Saßa, Finanzamta Aachen-Außenstadt, koji zastupa E. Marx, *Leitender Regierungsdirektor* u Finanzamtu Aachen-Außenstadt, njemačke vlade, koju zastupa C.-D. Quassowski, nizozemske vlade, koju zastupa J. S. van den Oosterkamp, zamjenik pravnog savjetnika u Ministarstvu vanjskih poslova, u svojstvu agenta, te Komisije, koju zastupa A. Buschmann, na raspravi održanoj 26. siječnja 1999.,

saslušavši mišljenje nezavisnog odvjetnika na raspravi održanoj 11. ožujka 1999.,

donosi sljedeću

Presudu

- 1 Rješenjem od 27. listopada 1997., koje je Sud zaprimio 17. studenoga 1997., Finanzgericht Köln (Financijski sud u Kölnu, Njemačka) je, na temelju članka 177. Ugovora o EZ-u (koji je postao članak 234. UEZ-a), uputio prethodno pitanje o tumačenju članka 48. Ugovora o EZ-u (koji je nakon izmjene postao članak 39. UEZ-a).
- 2 Zahtjev je upućen u okviru spora između F. Gschwinda i Finanzamta Aachen-Außenstadt (Porezna uprava u Aachen-Außenstadtu) (u daljnjem tekstu: Finanzamt) u vezi s uvjetima utvrđivanja poreza na dohodak od nesamostalnog rada ostvarenog u Njemačkoj.

Nacionalni pravni okvir

- 3 U njemačkom zakonodavstvu o porezu na dohodak predviđeni su različiti porezni režimi prema mjestu boravka poreznog obveznika. Na temelju članka 1. stavka 1. Einkommensteuergesetza (zakon o porezu na dohodak, u daljnjem tekstu: EStG), fizičke osobe koje u Njemačkoj imaju domicil ili uobičajeno boravište podliježu u toj zemlji plaćanju poreza na svoj cjelokupan svjetski dohodak (neograničena porezna obveza). Nasuprot tomu, prema stavku 4. istoga članka, fizičke osobe koje nemaju ni domicil ni uobičajeno boravište u Njemačkoj podliježu porezu samo na onaj dio svojih prihoda koji je ostvaren u Njemačkoj (ograničena porezna obveza). Prema članku 49. stavku 1. točki 4. EStG-a, taj se njemački dohodak odnosi na dohodak od nesamostalnog rada ostvaren u Njemačkoj.
- 4 Njemački zakonodavac uveo je u korist poreznih obveznika koji podliježu neograničenoj poreznoj obvezi, a u braku su te ne žive trajno odvojeno, zajednički režim oporezivanja supružnika, koji podrazumijeva utvrđivanje zajedničke porezne osnovice

koja se, kako bi se ublažila progresivnost stopâ poreza na dohodak, primjenjuje zajedno s postupkom tzv. *splittinga*. U tom smislu, prema članku 26.b EStG-a, „dohoci koje ostvaraju supružnici zbrajaju se i računaju zajedno i, ako nije drukčije određeno, prema supružnicima se postupa kao prema jedinstvenom poreznom obvezniku”. Prema članku 32.a stavku 5. EStG-a, porez na dohodak za supružnike koje se zajedno oporezuje „iznosi dvostruko od poreza koji se ubire na polovinu njihova zajedničkog oporezivog dohotka [...] (postupak *splittinga*)”. Dohodak se dakle oporezuje kao da je svaki od supružnika ostvario polovicu dohotka. To implicira, u slučaju znatnije razlike između dohodaka koje ostvaruju supružnici, porezno rasterećenje bračnog para. Ta porezna olakšica kroz postupak *splittinga*, u kombinaciji s progresivnom njemačkom poreznom stopom, općenito je to veća što se više razlikuju prihodi obaju supružnika.

- 5 Ta je porezna pogodnost u prvo vrijeme bila rezervirana za supružnike koji su imali stalno boravište u Njemačkoj, čak i ako je jedan od njih dohodak ostvarivao iz inozemnih izvora, pri čemu je taj dohodak iz inozemstva bio uzet u obzir za izračun stope poreza na dohodak prema progresivnoj ljestvici.
- 6 Nakon izmjena zakonodavstva koje su donesene 1995. u cilju prilagođavanja režima oporezivanja dohotka nerezidenata sudskoj praksi koju je Sud usvojio u presudama od 14. veljače 1995., Schumacker (C-279/93, Zb., str. I-225.) i od 11. kolovoza 1995., Wielockx (C-80/94, Zb., str. I-2493.), na poreznog obveznika u braku koji u Njemačkoj nema ni domicil ni uobičajeno boravište, a koji je državljanin jedne od država članica Europskih zajednica ili jedne od ugovornih stranaka Sporazuma o europskom gospodarskom prostoru, na temelju članka 1. stavka 1. točke 2. EStG-a može se primijeniti zajednička porezna osnovica za supružnike kao i porezna stopa koja proizlazi iz postupka *splittinga*, u slučaju kada njegov supružnik ima boravište u jednoj od tih država, te
 - kada njemačkom porezu na dohodak podliježe najmanje 90 % ukupnog dohotka supružnikâ
 - ili kada njihov dohodak koji ne podliježe njemačkom porezu na dohodak ne prelazi 24 000 DM u kalendarskoj godini.
- 7 U tim okolnostima, čak i ako u Njemačkoj nemaju ni domicil ni uobičajeno boravište, supružnici se u njemačkom pravu smatraju obveznicima koji podliježu neograničenoj poreznoj obvezi. Kao takvi oni su korisnici i drugih poreznih pogodnosti koje se rezidentima priznaju na temelju njihove osobne i obiteljske situacije (uzdržavanje članova obitelji, troškovi socijalnog osiguranja i drugi elementi koji omogućuju pravo na porezne odbitke i umanjenja).
- 8 Na temelju članaka 26. i 26.a EStG-a ti obveznici mogu, ako zatraže da ih se oporezuje odvojeno, izbjeći dodatno opterećenje koje zbog progresivnosti oporezivanja proizlazi iz primjene *splittinga* (na primjer, kada jedan bračni drug ostvaruje visok inozemni dohodak).

Glavni postupak

- 9 F. Gschwind, nizozemski državljanin, stanuje s obitelji u Nizozemskoj, u blizini njemačke granice. Tijekom 1991. i 1992. bio je zaposlen u Aachenu u Njemačkoj, a njegova je supruga bila zaposlena u Nizozemskoj.
- 10 Tijekom svake od tih godina F. Gschwind stekao je oporezive dohotke od rada u iznosu od 74 000 DM, što predstavlja 58 % kumulativnog dohotka kućanstva. U skladu s člankom 10. stavkom 1. Sporazuma između Savezne Republike Njemačke i Kraljevine Nizozemske o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja u području poreza na dohodak, poreza na igre na sreću i raznih drugih poreza te o zakonskom uređenju drugih poreznih pitanja, potpisanog u Haagu 16. lipnja 1959. (u daljnjem tekstu: sporazum), dohodak koji je ostvario F. Gschwind bio je oporeziv u Njemačkoj, dok je dohodak njegove supruge bio oporeziv u Nizozemskoj. Međutim, na temelju članka 20. stavka 3. tog sporazuma, nizozemska porezna tijela s pravom su u poreznu osnovicu poreza na dohodak uključila dohodak oporeziv u Njemačkoj i od tako izračunanog poreza odbila dio poreza koji odgovara dohotku oporezivom u Njemačkoj.
- 11 Nakon izmjene poreznog sustava 1995. koja je vrijedila za poreze koji na dan na koji je izmjena donesena još nisu bili utvrđeni, godine 1997. njemačka porezna uprava je dohodak F. Gschwinda iz 1991. i dohodak iz 1992. oporezovala kao dohodak obveznika koji podliježe neograničenoj poreznoj obvezi, ali je prema njemu postupala kao da nije u braku zato što je u skladu s člankom 1. stavkom 3. i člankom 1.a stavkom 1. točkom 2. EStG-a dohodak koji je ostvarila njegova supruga u Nizozemskoj istovremeno prelazio i apsolutni granični iznos od 24 000 DM godišnje, koji se ne oporezuje, i relativni granični iznos od 10 % kumulativnog dohotka kućanstva. Taj je obračun F. Gschwindu donio dodatno porezno opterećenje u iznosu od 1012 DM za 1991. i 724 DM za 1992. u odnosu na porez koji bi trebao platiti primjenom *splittinga*, prema obračunu koji vrijedi za bračne parove, a koji je predviđen u člancima 26. i 26.b EStG-a.
- 12 Nakon što je žalba koju je podnio protiv rješenja o obračunu poreza za godine 1991. i 1992. odbijena, F. Gschwind podnio je žalbu pred Finanzgericht Köln (Financijski sud u Kölnu) ističući da se to što ljestvica koja proizlazi iz *splittinga* nije primijenjena na državljane Zajednice u braku koji rade u Njemačkoj i borave u drugoj državi članici, protiv članka 48. Ugovora kao i sudskoj praksi Suda koja proizlazi iz gore navedene presude Schumacker i presude od 27. lipnja 1996., Asscher, C-107/94, Zb., str. I-3089.
- 13 S ciljem rješavanja tog spora Finanzgericht Köln (Financijski sud u Kölnu) odlučio je prekinuti postupak i uputiti Sudu sljedeće prethodno pitanje:
- „Protivi li se članku 48. Ugovora o EZ-u to da zajedničkom primjenom odredaba članka 1. stavka 3. druge rečenice i članka 1.a stavka 1. točke 2. Einkommensteuergesetza (njemačkog zakona o porezu na dohodak) nizozemski državljanin, koji na njemačkom državnom području na kojem nema ni domicil ni uobičajeno boravište, ostvari oporeziv dohodak od nesamostalnog rada, i njegova supruga koja od njega nije trajno odvojena i koja isto tako nema na području te savezne države ni domicil ni uobičajeno boravište, a dohodak ostvaruje u inozemstvu, u svrhu primjene članka 26. stavka 1. prve rečenice Einkommensteuergesetza (tj. utvrđivanje zajedničke porezne osnovice) ne budu tretirani kao obveznici koji podliježu neograničenoj poreznoj obvezi zato što ukupni dohodak supružnika za kalendarsku godinu nije podlijegao njemačkom porezu na dohodak u iznosu od najmanje 90 % i zato

što je njihov dohodak koji nije podlijegao njemačkom porezu na dohodak prelazio 24 000 DM?”

- 14 Svojim pitanjem sud koji je uputio zahtjev u biti pita protivi li se članku 48. stavku 2. Ugovora primjena propisa države članice kojim se bračnom paru rezidenata priznaje porezna pogodnost, kao što je ona koja proizlazi iz primjene režima *splittinga*, a istovremeno se pravo na primjenu iste porezne pogodnosti bračnom paru nerezidenata uvjetuje time da najmanje 90 % njihovog svjetskog dohotka mora podlijegati porezu u spomenutoj državi članici ili, ako je taj postotak manji, da njihov dohodak iz inozemnog izvora koji ne podliježe porezu u toj državi ne smije prelaziti određenu gornju granicu.
- 15 Prema mišljenju Finanzamta i njemačke odnosno nizozemske vlade, različito postupanje prema rezidentima i nerezidentima u pogledu primjene *splittinga* ne protivi se pravu Zajednice. Propisujući da za nerezidente primjena porezne pogodnosti podliježe uvjetu da ukupni dohodak supružnika njemačkom porezu na dohodak podliježe do visine od najmanje 90 % i da njihov dohodak koji ne podliježe tom porezu ne prelazi 24 000 DM, njemački zakonodavac preuzima zaključke iz gore navedene presude Schumacker. Tom se presudom nalaže da pogodnost *splittinga* treba priznati nerezidentima samo kada se njihova osobna i obiteljska situacija ne može uzeti u obzir u državi boravišta zbog činjenice da glavninu svojeg dohotka i gotovo sav svoj obiteljski dohodak ostvaruju u Njemačkoj.
- 16 U slučaju kao što je u ovome predmetu, u kojem se znatan dio obiteljskog dohotka ostvaruje u državi boravišta, ta bi država poreznom obvezniku trebala omogućiti priznavanje pogodnosti predviđenih njezinim zakonodavstvom koje za njega proizlaze kad se u obzir uzme njegova osobna i obiteljska situacija.
- 17 Međutim, belgijska vlada smatra da ne postoji objektivni razlog kojim se može opravdati to da se bračnom paru nerezidenata uskrati pogodnost *splittinga* zato što inozemni dohodak koji taj par ostvaruje prelazi određenu gornju granicu ili određeni postotak svjetskog dohotka toga para. Cilj njemačkog sustava *splittinga* nije, kao ni njegova učinka, da se poreznom obvezniku, na temelju njegove osobne ili obiteljske situacije dodijeli poreznu pogodnost koja bi mu se po drugi put mogla dodijeliti u državi boravišta. Prije se radi o načinu određivanja porezne stope na temelju ukupnog poreznog kapaciteta toga bračnog para kao ekonomske zajednice.
- 18 Naposljetku, Komisija smatra da budući da je država boravišta, u ovom slučaju Nizozemska, na temelju sporazuma o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja odustala od oporezivanja dohotka od rada podnositelja zahtjeva u glavnom postupku, jedino je država zaposlenja ta koja može uzeti u obzir osobnu i obiteljsku situaciju podnositelja zahtjeva. Osim toga, porezni obveznik može se odlučiti za sustav *splittinga* samo u državi u kojoj se oporezuje supružnika koji ostvaruje najveći dohodak, jer jedino tako taj režim omogućuje umanjenje iznosa poreza ublažavajući progresivnost ljestvice. Primjena *splittinga* ne može, dakle, dovesti do dvostrukog poreznog rasterećenja zbog obiteljske situacije poreznog obveznika istovremeno u državi boravišta i u državi zaposlenja. Komisija dodaje da je situacija o kojoj je riječ u glavnom postupku objektivno usporediva sa situacijom bračnog para s boravištem u Njemačkoj, gdje jedan od supružnika u nekoj drugoj državi članici ostvaruje dohodak od nesamostalnog rada koji je izuzet od njemačkog poreza na temelju sporazuma o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja, a tom paru njemački zakonodavac ipak pruža pogodnost *splittinga*.

- 19 Podredno, u pogledu gore navedene presude u predmetu Schumacker, Komisija osporava da je njemački zakonodavac imao pravo kada je predvidio uzimanje u obzir dohodaka obaju supružnika u svrhu verifikacije poštovanja graničnih iznosa dohodaka. Budući da se njemački porez ubire samo na dohodak podnositelja zahtjeva u glavnom postupku, kojem se dohodak supruge dodaje samo radi progresivnosti, a ne radi oporezivanja njezina dohotka, Komisija sumnja da je smisleno uzimati u obzir dohotke obaju supružnika u svrhu procjene je li ostvaren granični iznos od 90 % dohotka.
- 20 Prvo valja podsjetiti na to da, premda je izravno oporezivanje u nadležnosti država članica, to nikako ne znači da države članice ne moraju tu nadležnost izvršavati uz poštovanje prava Zajednice te da se stoga moraju suzdržati od svake očite ili prikrivene diskriminacije na temelju državljanstva (gore navedene presude Schumacker, t. 21. i 26., i Wielockx, t. 16.).
- 21 Na temelju ustaljene sudske prakse, diskriminaciju čini primjena različitih pravila na usporedive situacije ili primjena istog pravila na različite situacije.
- 22 U pogledu izravnih poreza, situacija rezidenata i situacija nerezidenata u jednoj državi općenito nisu usporedive s obzirom na to da dohodak koji nerezident ostvari na državnom području jedne države najčešće čini tek dio njegova sveukupnog dohotka, centraliziranog u mjestu njegova boravišta, te da se osobna porezna sposobnost nerezidenta, koja se utvrđuje na temelju njegovih ukupnih prihoda i njegove osobne i obiteljske situacije, može lakše ocijeniti u mjestu u kojem je središte njegovih osobnih i imovinskih interesa, što u pravilu odgovara njegovu uobičajenom boravištu (gore navedena presuda Schumacker, t. 31. i 32.).
- 23 U točki 34. gore navedene presude Schumacker Sud je presudio da činjenica da država članica nerezidentu uskraćuje određene porezne olakšice koje priznaje rezidentu u pravilu nije diskriminirajuća, uzimajući u obzir objektivne razlike koje postoje između situacije rezidenata i situacije nerezidenata, kako s gledišta izvora dohotka tako i osobne porezne sposobnosti ili obiteljske i osobne situacije.
- 24 Nadalje, boravište je faktor na kojem se u pravilu temelji aktualno međunarodno porezno pravo, a osobito model iz sporazuma Organizacije za ekonomsku suradnju i razvoj (OECD) u području dvostrukog oporezivanja, u pogledu podjele porezne nadležnosti između država članica u slučajevima s inozemnim elementima.
- 25 Prema tome, kada se radi o bračnom paru s boravištem u Nizozemskoj gdje jedan od supružnika radi u Njemačkoj, a potonja država je u skladu s člankom 10. stavkom 1. sporazuma jedina nadležna oporezivati dohotke od nesamostalnog rada ostvarene na svojem državnom području, Kraljevina Nizozemska kao država boravišta može na temelju članka 20. stavka 3. sporazuma u osnovicu poreza na dohodak uključiti dohodak koji se oporezuje u Njemačkoj, ali može od tako izračunanog poreza odbiti dio koji odgovara dohotku koji se oporezuje u Njemačkoj. Međutim, ako je Savezna Republika Njemačka rezidentna država, ona izračunava iznos poreza na dohodak koji se oporezuje u Njemačkoj, isključujući dohodak koji se oporezuje u Nizozemskoj iz oporezivog iznosa, u skladu sa stopom koja se primjenjuje na ukupni dohodak poreznog obveznika.
- 26 Prema tome, diskriminirajuća razlika između rezidenata i nerezidenata u smislu Ugovora mogla bi postojati samo ako se utvrdi, bez obzira na njihovo prebivalište u

različitim državama članicama, da su te dvije kategorije poreznih obveznika u usporedivoj situaciji, s obzirom na svrhu i sadržaj dotičnih nacionalnih odredbi.

- 27 Prema sudskoj praksi Suda, to je slučaj kada nerezident u državi svojeg boravišta ne ostvaruje značajan dohodak, nego njegov oporezivi prihod u osnovi proizlazi iz djelatnosti koju obavlja u državi zaposlenja. U tim okolnostima država boravišta nije mu u mogućnosti priznati olakšice koje proizlaze iz uzimanja u obzir osobne i obiteljske situacije, tako da ne postoji objektivna razlika između situacije takvog nerezidenta i rezidenta koji obavlja usporedivu nesamostalnu djelatnost koja bi opravdavala razliku u postupanju, u svrhu oporezivanja, u pogledu uzimanja u obzir osobne i obiteljske situacije poreznog obveznika (gore navedena presuda Schumacker, t. 36. i 37.).
- 28 Ipak valja utvrditi da se situacija kao što je ona u glavnom postupku jasno razlikuje od situacije na koju se odnosila presuda u predmetu Schumacker. Dohodak R. Schumackera činio je gotovo sav dohodak njegova kućanstva te ni on ni njegova supruga nisu u državi svojeg boravišta imali značajne dohotke koji omogućuju uzimanje u obzir njihove osobne i obiteljske situacije. Međutim, postavljanjem granice izražene kao postotak za dohodak koji se oporezuje u Njemačkoj i granice izražene u apsolutnom iznosu za dohodak koji nije podložan njemačkom porezu, njemački zakon daje mogućnost uzimanja u obzir, na odgovarajućoj poreznoj osnovici, osobne i obiteljske situacije poreznih obveznika u državi boravišta.
- 29 U ovom slučaju, budući da par Gschwind gotovo 42 % svojeg svjetskog dohotka ostvaruje u svojoj državi boravišta, ta država može uzeti u obzir osobnu i obiteljsku situaciju F. Gschwinda u skladu s postupcima koje predviđa zakonodavstvo te države, jer je tamošnja oporeziva osnovica dostatna da dopusti takvo razmatranje.
- 30 Stoga nije utvrđeno da se za primjenu poreznih propisa kao što su oni o kojima je riječ u glavnom postupku nerezidentni bračni par, gdje jedan od supružnika radi u predmetnoj državi oporezivanja i za kojeg porezna uprava te države može uzeti u obzir njegovu osobnu i obiteljsku situaciju zato što u državi boravišta postoji dostatna oporeziva osnovica, nalazi u situaciji usporedivoj sa situacijom rezidentog bračnog para, čak i ako jedan od supružnika radi u nekoj drugoj državi članici.
- 31 Što se tiče argumenta Komisije prema kojemu nije smisleno uzimati u obzir dohotke obaju supružnika u svrhu provjere graničnih iznosa dohotka jer se metoda *splittinga* primjenjuje samo na dohodak poreznog obveznika nerezidenta, dovoljno je utvrditi da se metoda izračuna porezne stope kao što je metoda *splittinga*, bez obzira na to je li porezni obveznik u državi zaposlenja pojedinac ili par, već po svojoj naravi temelji na uzimanju u obzir dohotka pojedinačnog supružnika.
- 32 Iz prethodno navedenog proizlazi da članak 48. stavak 2. Ugovora treba tumačiti u smislu da mu se ne protivi primjena propisa države članice kojim se bračnim parovima rezidentima priznaje poreznu pogodnost kao što je olakšica koja proizlazi iz primjene *splittinga*, a istovremeno se pravo na primjenu iste porezne pogodnosti bračnom paru nerezidenata uvjetuje time da najmanje 90 % njihovog svjetskog dohotka podliježe oporezivanju u spomenutoj državi članici ili, ako je taj postotak manji, da njihov dohodak iz inozemnog izvora koji ne podliježe oporezivanju u toj državi ne smije prelaziti određenu gornju granicu, čime se zadržava mogućnost uzimanja u obzir njihove osobne i obiteljske situacije u njihovoj državi boravišta.

Troškovi

- 33 Troškovi njemačke, belgijske i nizozemske vlade te Komisije, koji su Sudu podnijeli očitovanja, ne nadoknađuju se. Budući da ovaj postupak ima značaj prethodnog pitanja za stranke glavnog postupka pred nacionalnim sudom, na tom je sudu da odluči o troškovima postupka.

Slijedom navedenog,

SUD,

odlučujući o pitanju koje je uputio Finanzgericht Köln (Financijski sud u Kölnu, Njemačka) rješenjem od 27. listopada 1997., odlučuje:

Članak 48. stavak 2. Ugovora o EZ-u (koji je nakon izmjene postao članak 39. stavak 2. UEZ-a) treba tumačiti u smislu da mu se ne protivi primjena propisa države članice kojim se bračnim parovima rezidentima priznaje poreznu pogodnost kao što je olakšica koja proizlazi iz primjene *splittinga*, a istovremeno se pravo na primjenu iste porezne pogodnosti bračnim parovima nerezidenima uvjetuje time da najmanje 90 % njihovog svjetskog dohotka podliježe oporezivanju u spomenutoj državi članici ili, ako je taj postotak manji, da njihov dohodak iz inozemnog izvora koji ne podliježe oporezivanju u toj državi ne smije prelaziti određenu gornju granicu, čime se zadržava mogućnost uzimanja u obzir njihove osobne i obiteljske situacije u njihovoj državi boravišta.

Objavljeno na javnoj raspravi u Luxembourg u 14. rujna 1999.

[potpisi]

* Jezik postupka: njemački